אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת שנ

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ט אדר תרע"א - יפו
נמען: הגביר זליג פרסיץ

הרב קוק מבקש תמיכה בישיבה, שמחנכת צעירים מוכשרים בעומק ההלכה ובדעת ה' ובחכמת האמונה. רק מקיבוץ שני אלה יצאו תלמידי חכמים שיועילו לאומה. הניסיון הוכיח שהתלמידים עולים במעלות, ויש להרחיב את הישיבה בכמות ובאיכות. הרב קוק מבקש שפרסיץ יעודד גם גבירים אחרים.

עיקרי הדברים

- בקשת תמיכה בישיבה.
- שילוב הלכה ואמונה.
- הצלחת התלמידים.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ט אדר תרע"א[4]. [י"ט באדר תרע"א (1911)]

שלו'[5] וברכה מקודש, להדרת כבוד ידידי הרב הגביר האדיר כליל תפארת, תורה ודעת ויראת ד', מוהר"ר[6] זעליג פערסיץ [הגביר זליג פרסיץ ממוסקבה, מתומכי הישיבה של הרב קוק ביפו] שליט"א[7], וכל בני משפחתו היקרה, יתענגו על רב טוב, לאורך ימים טובים.

אחדשה"ט[8] באהבה נאמנה, ידידי, גבירי. מאז אשר נתכבדתי בבקורו הנעלה, בהיותו עמנו בקודש, ובתוך יתר הדברים הנוגעים לעניני הכלל, במעמד התורה והיהדות באה"ק[9], נגענו ברעיון החזקת הישיבה אשר החילותי בע"ה[10] להניח אבן פינתה, [הישיבה הקטנה שייסד הרב קוק ביפו] לפי רוחי ותקותי, מצאתי את כבוד ידידי למבין הגיגי ותמים דעים עמדי בדבר המטרה הראשית של ישיבה כזאת, בתכונתה המיוחדת לה, ביחוד לצורך הישוב החדש, ולמצב זמננו על אדמת הקודש בכלל.

כעת הגיע הזמן, שהנני מוצא לנכון לשוב ולהעיר את כבודו, לקחת חבל הגון, כברכת ד' עליו, ביסוד הדבר וכלכלתו. יודע הוא, ידידי, את ישעי וחפצי, לחנך באה"ק צעירים, בעלי כשרון, בחינוך של מעלה הגונה בעומקה של הלכה, ובהגיון דעה והשכל באור ד' וחכמת האמונה,

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"א - השנה תרע"א (1910/1911)
5 שלו' - שלום
6 מוהר"ר - מורנו הרב רבי
7 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8 אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9 באה"ק - בארץ הקודש
10 בע"ה - בעזרת השם

אשר רק מקיבוץ שני אלה יחדו יצאו לנו בדורנו ת"ח[11] מובהקים, שיהיו ראויים להועיל למעמד האומה והיהדות הנאמנה, ולבצר את מעמדם באה"ק, וממנה תוצאות לטובה לחו"ל[12] בדרך סיבובי. הנסיון הראני, ב"ה, עד כמה נכונה היא מסילתי זאת במעשה, כמו שהיא יפה בעיון. הצעירים, מתי המספר, מקשיבי לקחי, הולכים ב"ה ועולים במעלות הקודש, בשני המקצועות היסודיים שבתורה המעשית והעיונית, ועם זה הולכים הם ונעשים אנשים משוכללים, מופלגי תורה ודעת ויראת ד'. הכרח הוא לי כעת להרחיב אפילו את הכמות של בני הישיבה, וק"ו[13] שהאיכות צריכה עוד להתרחב, כדי לתפוס את המקום והמעמד הראויים להתפקיד שלה באה"ק. כבודו אשר הצהיר את פניו למטרתי הקדושה בכלל, ואשר במעט הזמן אשר הספיק לנו לדבר ע"ד[14] הפעולה הזאת, הספיק לרוחו הבהיר לעמוד על אפיה של כונתי ולהכיר את ערכה, אין לי ספק שיבא כעת בסעדו הנכון לפי צורך הענין, להחזיק את המעמד בהוה, ולהגדילו בעתיד, ועם זה אקוה כי לא רק עושה יהיה מצדו, אלא גם מעשה לדבר לטובת הענין עם סיעת גבירי עמנו, יראי ד' וחושבי שמו, רעיו ומיודעיו, המסוגלים לתפס את הצד הנעלה שיש במטרה זו של ישיבה ברוחה המיוחד לה, המתאימה לאין קץ למצב השעה באה"ק, והעלולה לפתח מקור חיים לאור תורה ויראת ד' טהורה, בתוכיות בנין אה"ק[15], וצמיחת ישועת האומה בתוכה.

איני מטפל כעת לדבר בפרטים, וגם לא בהגדרת הישיבה בכללה, כי חושב אנכי נאמנה שלב מבין של כבוד הדרת ידידי, כבר קלט בסקירתו הישרה, את הדרוש לחפץ ההסכמה, וההתעוררות לפעול ולעבוד לטובתה.

בבטחוני לשימת לבבו לדברי אלה, בע"ה, הנני חותם בברכה מקודש, כנפשו הגדולה ונפש ידידו עז, דורש שלומו וטובו כה"י[16],

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

11 ת"ח - תלמידי חכמים
12 לחו"ל - לחוץ לארץ
13 וק"ו - וקל וחומר
14 ע"ד - על דבר
15 אה"ק - ארץ הקודש
16 כה"י - כנפשו היפה